

Političare i gazde na smetlište povijesti (21.4.2012. – NL)

Tko maše crveno-crnim zastavama?

Kažu da se ne vole predstavljati, ali ne da bi ostali anonimni, nego zato što ne žele da im se pripisuju zasluge za prosvjede koji se svake srijede i subote održavaju u Rijeci. Ipak su otkrili svoja imena, Eugen Babić je student Filozofskog fakulteta u Rijeci, a Igor Zenko, kako sam kaže, šljaker u 3. maju. Oni su anarhosindikalisti, odnosno, za manje upućene, oni koji na prosvjedima nose crveno-crne zastave i najglasnije uzvikuju parole. Predstavljaju organizaciju koja nije registrirana kao udruga i koja u gradu ima tek desetak članova, ali su posljednjih tjedana skrenuli pažnju na sebe.

– Osnovani smo u Zadru 2008. godine a grupe imamo u tri najveća grada, Zagrebu, Splitu i Rijeci, te lokalne kontakte u Puli, Karlovcu, Osijeku, Delnicama, Zadru i Dubrovniku. Naša zastava je crveno-crna, crvena od radničkog pokreta, a crna od anarhističkog. Crvena znači materijalnu i socijalnu ravnopravnost, a crna slobodu i solidarnost. Naše ime anarhosindikalizam znači spajanje radničkog i anarhističkog pokreta.

Organizirani smo na određenim principima, autonomni smo, što znači da ne »fermamo« stranke i ne dopuštamo im da se miješaju u naš rad, a naši članovi ne mogu biti članovi stranaka.

Ne surađujemo s državom i crkvom, samofinanciramo se, što je uvjet svake druge samostalnosti i na koncu, predlažemo ljudima da se ostave peticija i pređu na konkretne akcije kao što su pritisci na gazde, bojkoti, sabotaze, blokade, preuzimanje radnih mjesta... Ne radi se o pozivanju na bezumno nasilje, nego o reakciji do koje dolazi kada mirni prosvjedi nemaju efekta, kaže Eugen, dodavši da je u njihovoj organizaciji sve podvrgnuto direktnoj demokraciji, pa nemaju predstavnika koji odlučuju umjesto većine.

Nema soliranja

– Svaki član može iznositi prijedloge, o tome se glasuje i onda se držimo onoga što izglasamo. Sve naše dužnosti su pod imperativnim mandatom, što znači da ako se nešto dogovorimo i nekoga zadužimo da to obavi, on ništa ne smije raditi na svoju ruku, nego isključivo onako kako smo se dogovorili. Zalažemo se za federalizam, nema centra, nije nam Zagreb centar, nego svaki grad odlučuje za sebe i onda se, ne po zapovjedi nego po nuždi, udružujemo od dolje prema gore.

Kratkoročni ciljevi su nam obrana socijalnih prava koja su izborile generacije prije i podizanje standarda u okvirima ovog društva, ali i stvaranje novog društva na principima solidarnosti i uzajamne pomoći. Želimo u potpunosti potisnuti ovaj sustav i stvoriti novi na principima samoupravljanja u našim zajednicama i na radnim mjestima. Političare i gazde želimo poslati na smetlište povijesti, dodaje Eugen.

Prosvjedi će trajati dok ljudi dolaze

Sudionika je sve manje pa se postavlja pitanje do kada će trajati?

– Trajat će dokle god ljudi dolaze. Kada prestanu dolaziti i kada uvidimo da više nema smisla, onda ćemo prestati. To je prednost Vlade, koja uvijek može sjediti i ignorirati nas. A mi se »pretrgavamo« na ulici lijepljenjem plakata, kuhanjem, izjavama za medije, deranjem u megafon... Bitno je da smo ljude educirali što ne valja, koji je problem ovakve demokracije s Todoricom, Kerumom i sličnima i koja je alternativa. Sve više ljudi je spremno na otpor, kaže Eugen.

Ne smatraju da je njihova ideologija utopistička, kažu da se nekad nije moglo ni sanjati da će robovi imati pravo glasa. HDZ i SDP su za njih jednako loše opcije.

Ne bojimo se represije

– Mi nismo protiv ljudi, nego protiv pozicije. Kada netko dođe na vlast, javljaju se interesne skupine koje nešto žele, čemu se rijetko tko može oduprijeti. Ne bojimo se represije, ona bi samo bila znak da smo u pravu. Mi i očekujemo represiju, ali se pitamo gdje je. Znači da još nismo dovoljno opasni. Nismo nasilnici, tako nas se prezentira u kapitalističkim medijima. Ja nisam pacifist, ali ne pada mi na pamet da uništavam nečiju imovinu jer u tome ne vidim smisao. Naravno, ako će se ići na Markov trg »preuredit« Sabor, onda smo tu, kaže Igor.

U organizaciji imaju različite profile ljudi. Kako kažu, tu su Hrvati, Srbi, katolici, anarhokršćani, homoseksualci, branitelji... Financiraju se od 20 kuna mjesečne članarine i donacija, odbijaju novac od države i korporacija. Međusobno se oslovljavaju kao

»drugovi« i priznaju da su slobodarski komunisti, ali nisu »zaljubljeni« u Tita i partiju. Uvjereni su da će njihova ideja jednog dana prevladati...

- U cijelom svijetu postoji tendencija da je ovo zbiljska alternativa. Autoritarni i državni komunizam su propali, kapitalizam, kao što vidimo, kontinuirano propada... Vjerujem da su anarhosindikalizam i samoupravno slobodno društvo budućnost. Sve više ljudi nas simpatizira, zaključio je Eugen.

ROJE Crvena znači materijalnu i socijalnu ravnopravnost, a crna slobodu i solidarnost

NL plus

TKO MAŠE CRVENO-CRNYM ZASTAVAMA EUGEN BABIĆ I IGOR ZENKO, PREDSTAVNICI RIJEČKIH ANARHOSINDIKALISTA

Malobrojni, ali vrlo glasni - anarhosindikalisti na riječkom Korzu

Političare i gazde na smetlište povijesti

Želimo u potpunosti potisnuti ovaj sustav i stvoriti novi na principima samoupravljanja u kvartovskim skupštinama, mjesnim odborima te na radnim mjestima

Ivor **BALEN**

Kažu da se ne vole predstavljati, ali ne da bi ostali anonimni, nego zato što ne žele da im se pripisuju zasluge za prosvjede koji se svake srijede i subote održavaju u Rijeci. Ipak su otkrili svoja imena. Eugen Babić je student Filozofskog fakulteta u Rijeci, a Igor Zenko, kako sam kaže, tja-ker u 3. maju. Oni su anar-

hosindikalisti, odnosno, za manje upućene, oni koji na prosvjedima nose crveno-crne zastave i najglasnije uzvikuju parole. Predstavljaju organizaciju koja nije registrirana kao udruga i koja u gradu ima tek desetak članova, ali su posljednjih tjedana skrenali pažnju na sebe.

— Osnovani smo u Zadru 2008. godine a grupe imamo u tri najveća grada, Zagrebu, Splitu i Rijeci, te lokalne kontakte u Pulj, Karlovcu, Osijeku, Delnicama, Zadru i Dubrovniku. Naša zastava je crveno-crna, crvena od radničkog pokreta, a crna od anarhističkog. Crvena znači materijalnu i socijalnu ravnopravnost, a crna slobodu i solidarnost. Naše ime anarhosindikalizam znači spajanje radničkog i anarhističkog pokreta. Organizirani smo na određenim principima, autonomni smo, što znači da ne »fermamo« stranke i ne dopuštamo im da se miješaju u naš rad, a naši članovi ne mogu biti članovi stranaka. Ne surađujemo s državom i crkvom, samofinanciramo se, što je uvijek svake druge samostalnosti i na koncu, predlažemo ljudima da se ostave petica i pređu na konkretno akcije kao što su pritisci na gazde, bojkoti, sabotaže, blokade, preuzimanje radnih mjesta... Ne radi se o pozivanju na bezumno

nasilje, nego o reakciji do koje dolazi kada mirni prosvjedi nemaju efekta, kaže Eugen, dodajući da je u njihovoj organizaciji sve poduzeto direktno demokracijom, pa rješavaju predstavnici koji odlučuju umjesto većine.

Nema soliranja

— Svaki član može iznositi prijedloge, o tome se glasuje

NE »FERMAMO«

Ne »fermamo« stranke i ne dopuštamo im da se miješaju u naš rad, a naši članovi ne mogu biti članovi stranaka

I onda se držimo onoga što izglasamo. Sve naše dužnosti su pod imperativnim mandatom, što znači da ako se nešto dogovorimo i nekoga zadržimo da to obavi, on ništa ne smije raditi na svoja ruku, nego isključivo onako kako smo se dogovorili. Zalažemo se za federalizam, nema centra, nije nam Zagreb centar, nego svaki grad odlučuje za sebe i onda se, ne po zapovijedi nego po nuždi, udružujemo od dolje prema gore. Kratkoročni ciljevi su nam obrana socijalnih prava koja su izborile generacije prije i podizanje standarda u okvirima ovog društva, ali i stvaranje novog društva na principima solidarnosti i uzajamne pomoći. Želimo u potpunosti potisnuti ovaj sustav i stvoriti novi na principima samoupravljanja u našim zajednicama i na radnim mjestima. Političare i gazde želimo poslati na smetlište povijesti, dodaje Eugen.

Ne smatraju da je njihova ideologija utopistička, kažu da se nekad nije moglo ni sanjati da će robovi imati pravo glasa. HDZ i SDP su za njih jednako loše opcije.

Ne bojimo se represije

— Mi nismo protiv ljudi, nego protiv pozicije. Kada netko dođe na vlast, javljaju se interesne skupine koje

ne vidim smisao. Naravno, ako će se ći na Markov trg »preurediti Sabor, onda smo tu, kaže Igor.

U organizaciji imaju različite profile ljudi. Kako kažu, tu su Hrvati, Srbi, katolici, anarhokršćani, homoseksualci, branitelji... Financiraju se od 20 kuna mjesečne članarine i donacija, odbijaju novac od države i korporacija. Međusobno se

oslovljavaju kao »drugovi« i priznaju da su slobodarski komunisti, ali nisu »zaljubljeni« u Tita i partiju. Uvjereni su da će njihova ideja jednog dana prevladati...

— U cijelom svijetu postoji tendencija da je ovo zbiljska alternativa. Autoritarni i državni komunizam su propali, kapitalizam, kao što vidimo, kontinuirano propada... Vjerujem da su anarhosindikalizam i samoupravno slobodno društvo budućnost. Sve više ljudi nas simpatizira, zaključio je Eugen.

Prosvjedi će trajati dok ljudi dolaze

Prosvjedi se nastavljaju u ritmu srijeda-subota.

Sudionika je sve manje pa se postavlja pitanje do kada će trajati?

— Trajat će daleko god ljudi dolaze. Kada prestanu dolaziti i kada uvidimo da više nema smisla, onda ćemo prestati. To je prednost Vlade, nego uvijek može sjediti i ignorirati nas. A mi se »pretrgavamo« na ulici lijepljenjem plakata, kuhanjem, izvajama za medije, deranjem u megafon... Bitno je da smo ljude educirali što ne valja, koji je problem svakove demokracije s Todorčićem, Kerumenom i sličnima i koja je alternativa. Sve više ljudi je spremno na otpor, kaže Eugen.

Educirali smo ljude što ne valja - tvrde »crveno-crni«